

Sygn. akt II K 679/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Krukar – Leśniak

Protokolant: Magdalena Sapikowska

przy udziale Prokuratora: Małgorzaty Gruszeckiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 2.12.2014 r., 13.01.2015 r., 30.04.2015 r., 9.06.2015r., 13.08.2015 r., 8.10.2015 r., 10.11.2015 r.

sprawy **G. M.**

syna M. i D. z d. H., ur. (...) w G., karanego

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od września 2013 r. do sierpnia 2014 r. w miejscowości Z. uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy obowiązkułożenia rat alimentacyjnych na rzecz dzieci N. M. oraz W. M. których wysokość została określona wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 09 sierpnia 2005 roku sygn. akt IIIIRC 203/05 w kwocie po 200 zł miesięcznie, następnie podwyższonej wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 18 czerwca 2008 roku sygn. akt III RC 31/08 do kwoty po 300 zł miesięcznie na rzecz każdego dziecka, czym naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i zmusił do korzystania ze świadczeń Ośrodka Pomocy Społecznej w G.

tj. o czyn z art.209 § 1 k.k.

II. w okresie od września 2013 r. do sierpnia 2014 r. w miejscowości G. uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy obowiązkułożenia raty alimentacyjnej na rzecz małoletniego syna D. M., której wysokość została określona wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 13 lutego 2007 r. sygn. akt IIIIRC 347/06 w kwocie 200 zł miesięcznie, następnie podwyższonej wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 1 grudnia 2010r. sygn. akt IIIIRC 171/10 do kwoty 350 zł miesięcznie na syna, czym naraził go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i zmusił do korzystania ze świadczeń Ośrodka Pomocy Społecznej w G.

tj. o czyn z art.209 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **G. M.** za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach I-II części wstępnej wyroku czynów, tj. przestępstw z art. 209 § 1 k.k. ustalając, że czyny te popełnił w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich, tj. w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za te czyny na podstawie art. 209 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k., § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przyznaje od Skarbu Państwa adwokatowi K. S. kwotę 619 (sześciuset

dziewiętnastu) złotych i 92 (dziewięćdziesięciu dwóch) groszy, która obejmuje kwotę 115 (stu piętnastu) złotych i 92 (dziewięćdziesięciu dwóch) groszy z tytułu podatku VAT – tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 679/14

UZASADNIENIE

G. M. i J. M. byli małżeństwem. Z ich związku pochodzą dwie córki: N. M. urodzona (...) i W. M. urodzona (...), które pozostają pod opieką matki. Wyrokiem zaocznym z dnia 9 sierpnia 2005 r. wydanym w sprawie III RC 203/05 Sąd Rejonowy w Goleniowie zasądził od G. M. na rzecz małoletnich N. M. i W. M. alimenty w kwocie po 200 złotych miesięcznie. Następnie wyrokiem zaocznym z dnia 18 czerwca 2008 r. wydanym w sprawie III RC 31/08 przez Sąd Rejonowy w Goleniowie kwota alimentów zasądzonych od G. M. została podwyższona do 300 złotych na rzecz każdej z obu małoletnich córek.

Dowód: - częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 79-80, 112-113

- zeznania J. M. k. 72-73, 158-159
- zeznania W. M. k. 172
- częściowo zeznania M. J. (1) k. 159-160, 170-172
- wyrok zaoczny SR w Goleniowie z dnia 18.06.2008 r. zasądzący alimenty na rzecz N. M. i W. M. k. 19, 39
- wyrok zaoczny SR w Goleniowie z dnia 9.08.2005 r. zasądzący alimenty na rzecz N. M. i W. M. k. 40

Decyzją z dnia 1 października 2013 r. J. M. zostały przyznane świadczenia z funduszu alimentacyjnego dla N. M. i W. M. w kwotach po 300 złotych miesięcznie na okres od 1.10.2013 r. do 30.09.2014 r. J. M. otrzymuje też inne świadczenia z opieki społecznej, które wraz z jej wynagrodzeniem za pracę stanowią źródło utrzymania jej i dwójki jej małoletnich dzieci.

Dowód: - zeznania J. M. k. 72-73, 158-159

- zeznania W. M. k. 172
- decyzja przyznająca prawo do świadczenia z funduszu alimentacyjnego dla N. M. i W. M. k. 20
- informacja o pobieranych przez J. M. świadczeniach z Ośrodka Pomoc Społecznej k. 34-35

Po ustaniu związku małżeńskiego z J. M. G. M. przez około 9 lat czas tworzył związek konkubencki z I. Ł.. Z tego związku pochodzi ich syn D. M. urodzony (...), który pozostaje pod opieką matki. D. M. jest dzieckiem niepełnosprawnym, w wieku 3 lat rozpoznano u niego autyzm. Wyrokiem zaocznym z dnia 13 lutego 2007 r. wydanym w sprawie III RC 347/07 Sąd Rejonowy w Goleniowie zasądził od G. M. na rzecz małoletniego D. M. alimenty w kwocie po 200 złotych miesięcznie. Następnie wyrokiem zaocznym z dnia 1 grudnia 2010 r. wydanym w sprawie III RC 171/10 przez Sąd Rejonowy w Goleniowie kwota alimentów zasądzonych od G. M. została podwyższona do 300 złotych na rzecz syna.

Dowód: - częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 79-80, 112-113

- zeznania I. Ł. k. 57-59, 113-114
- częściowo zeznania M. J. (1) k. 159-160, 170-172

- postanowienie o zabezpieczeniu roszczenia alimentacyjnego na rzecz D. M. k. 44
- wyrok zaoczny SR w Goleniowie z dnia 13.02.2007 r. zasądający alimenty na rzecz D. M. k. 8
- wyrok zaoczny SR w Goleniowie z dnia 1.12.2010 r. zasądający alimenty na rzecz D. M. k. 8, 46

Decyzją z dnia 21 sierpnia 2013 r. I. Ł. zostało przyznane świadczenie z funduszu alimentacyjnego dla D. M. w wysokości 350 złotych miesięcznie na okres od 1.10.2013 r. do 30.09.2014 r. I. Ł. otrzymuje też inne świadczenia z opieki społecznej, które stanowią główne źródło utrzymania jej i jej małoletniego syna.

Dowód: - zeznania I. Ł. k. 57-59, 113-114

- zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych przyznanych na rzecz D. M. k. 9
- informacja od Komornika dotycząca prowadzonej egzekucji świadczeń alimentacyjnych przyznanych na rzecz D. M. k. 42
- wysokość zaległości alimentacyjnych na rzecz D. M. k. 43
- decyzja przyznająca prawo do świadczenia z funduszu alimentacyjnego dla D. M. k. 7
- informacja o pobieranych przez I. Ł. świadczeniach z Ośrodka Pomoc Społecznej wraz z załącznikami k. 31-33

G. M. nigdy dobrowolnie nie płacił alimentów zasądzonych na rzecz małoletnich córek i syna. Nie utrzymywał też z nimi kontaktów. Dopiero w 2014 r. z inicjatywy młodszej z córek tj. W. M. zaczął się z nią spotykać i sporadycznie przekazywać jej drobne sumy pieniędzy (rzędu 10-30 złotych). Prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. przeciwko G. M. egzekucja zobowiązań alimentacyjnych na rzecz małoletnich córek i syna jest bezskuteczna. G. M. posiada zaległość w płatności rat alimentacyjnych na łączną kwotę przekraczającą 100.000 złotych. Ostatnich wpłat na poczet zaległych rat alimentacyjnych w dwóch kwotach po 50 złotych dokonał w dniu 31 marca 2014 r. Nie wywiązał się też obowiązku regulowania zaległości alimentacyjnych mimo rozłożenia mu tego świadczenia na raty w wysokości po 475 złotych miesięcznie.

Dowód: - częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 79-80, 112-113

- zeznania I. Ł. k. 57-59, 113-114
- zeznania J. M. k. 72-73, 158-159
- zeznania W. M. k. 172
- częściowo zeznania M. J. (1) k. 159-160, 170-172
- zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa k. 1, 11
- decyzja o uznaniu za dłużnika alimentacyjnego k. 2, 12
- zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych przyznanych na rzecz N. M. i W. M. k. 18
- informacja od Komornika dotycząca prowadzonej egzekucji świadczeń alimentacyjnych przyznanych na rzecz N. M. i W. M. k. 38
- wysokość zaległości alimentacyjnych na rzecz N. M. i W. M. k. 41
- informacja od Komornika dotycząca prowadzonej egzekucji świadczeń alimentacyjnych przyznanych na rzecz D. M. k. 42

- wysokość zaległości alimentacyjnych na rzecz D. M. k. 43
- informacje z Ośrodka Pomocy Społecznej o dokonanych wpłatach na poczet zaległości alimentacyjnych k. 119, 185

G. M. pracuje dorywczo jako mechanik samochodowy, z czego otrzymuje dochód wysokości około 800-1.000 złotych. Zarobione pieniądze w dużej mierze przeznaczają jednak na alkohol. Z powodu problemu z alkoholem nie podejmuje stałej pracy. Wyrokiem z dnia 15 listopada 2013 r. został skazany na tożsame rodzajowo przestępstwa co obecnie mu zarzucane na karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby. Wyrokiem tym nałożono dodatkowo na niego obowiązekłożenia rat alimentacyjnych na rzecz małoletnich dzieci.

Dowód: - częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 79-80, 112-113

- zeznania I. Ł. k. 57-59, 113-114
- zeznania W. M. k. 172
- częściowo zeznania M. J. (1) k. 159-160, 170-172
- dane o karalności k. 82, 128, 165

Po zakończeniu związku z I. Ł. G. M. związał się M. J. (1). Z ich związku pochodzi małoletnia córka K. J. urodzona (...) Obecnie M. J. (1) wraz z dzieckiem mieszka w swoich rodziców i pozostaje na ich utrzymaniu. Otrzymuje też świadczenia z opieki społecznej, a dodatkowo G. M. przekazuje jej około 300 złotych miesięcznie. Przed urodzeniem dziecka M. J. (1) pracowała. Wraz z G. M. prowadzili wspólne gospodarstwo domowe, mieszkali w wynajmowanej kawalerce. M. J. (1) ma niższy niż przeciętny poziom sprawności intelektualnej. Jej osobowość ma cechy osobowości niedojrzałej i zależnej. Pozostaje ona pod wpływem G. M..

Dowód: - częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 79-80, 112-113

- częściowo zeznania M. J. (1) k. 159-160, 170-172
- paragony k. 111
- skrócony odpis aktu urodzenia K. J. k. 169
- dokumenty dotyczące M. J. (1) k. 234
- pisemna opinia biegłego psychologa k. 209-211
- ustna opinia uzupełniająca biegłego psychologa k.

G. M. ma obecnie 39 lat. Jest rozwodnikiem. Ma czworo dzieci pochodzących z trzech różnych związków, z których jedno jest niepełnosprawne. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest mechanikiem samochodowym. W okresie od 14.02.2011 r. do 8.04.2011 r. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Nie korzystał ze świadczeń z Ośrodka Pomocy Społecznej. Obecnie utrzymuje się z prac dorywczych, z których osiąga dochód w wysokości 800-1.000 złotych. Nie jest zgłoszony do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Był wcześniej wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa podobne. Ma na utrzymaniu czwórkę dzieci, na trójkę z nich ma zasądzone alimenty w łącznej kwocie 950 złotych.

Dowód: - częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 79-80, 112-113

- dane o osobie k. 85

- dane o karalności k. 82, 128, 165
- odpisy orzeczeń k. 81
- zaświadczenie z PUP k. 30
- informacja o braku pobieranych świadczeń k. 35
- informacja z ZUS k. 36

Przesłuchany w charakterze podejrzanego G. M. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że ma troje dzieci, 2 córki w wieku: 17 lat N. i 15 lat W. oraz syna w wieku 6 lat D.. Starsze córki są ze związku małżeńskiego z J. M.. Nie są razem od około 8 lat. Od tego czasu ma kontakt ze swoimi córkami, ze starszą N. mniej, natomiast z młodszą W. spotyka się praktycznie co niedzielę. Jak są u niego to zabierze je na lody, albo kupi im jakieś drobne rzeczy. Ostatnio córki nie przebywały u niego więcej niż jeden dzień. Jeśli chodzi o D. to rzadko się z nim spotyka, nie ma na to czasu, a I. często wyjeżdża. Ostatnio nie dawał nic D., nigdzie go nie zabierał. Ma zasądzone alimenty na córki w wysokości po 300 złotych oraz na syna w wysokości 350 złotych. Od września 2013 r. nie płacił zasądzonych alimentów. Jedynie w lutym 2014 r. wpłacił do komornika po 50 złotych na córki oraz syna, więcej wpłat nie dokonywał. Przez ten czas pracował w firmie (...) mieszczącej się w K.. Pracował na stanowisku mechanika. Zarabiał z tego tytułu 800 złotych. Pracował na umowę zlecenie, nie zawsze była praca. Mieszka w chwili obecnej z konkubina M. J. (1) w wynajętym mieszkaniu. Wspólnie prowadzą gospodarstwo domowe. M. w chwili obecnej nigdzie nie pracuje od około 3 lat. Płacą za mieszkanie, za sam wynajem 500 złotych oraz 60 złotych za gaz miesięcznie. Sam opłaca to mieszkanie ponieważ M. nie pracuje i w chwili obecnej jest w czwartym miesiącu ciąży. Pozostała część pieniędzy jaka zostawała mu z wypłaty to przeznaczał na jedzenie, nie stać go było na płacenie alimentów. Od nowego miesiąca, od września będzie płacił alimenty ponieważ dostał lepiej płatną pracę jako mechanik w firmie (...) mieszczącej się w G. przy ulicy (...).

Natomiast na rozprawie przed Sądem G. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że w 2013 roku poznał M. J. (2), z którą będzie miał dziecko. Córka do niego przychodziła non stop na warsztat, córka W., nie chodziła do szkoły, dawał jej pieniądze na ciuszki, nie brał paragonów, bo nie wiedział, że potrzebne. Tak samo D. M., utrzymywał Ł. jak nie pracowała, mieszkali na Lipowej, to było przed 2013 rokiem. Córka W. przychodzi do niego teraz, daje jej na leki, nawet wczoraj była u niego rano do godz. 12.00. Teraz powiedzmy dostaje 800-1.000 złotych, zależy ile jest pracy. Za mieszkanie 600 złotych, leki dla przyszej żony, ale będzie starał się spłacać alimenty. W okresie czasu wskazanym w zarzutach wpłacił około 200 złotych do opieki społecznej i dawał córce pieniądze. Ona wiecznie noga, ręka, palec złamany, choruje non stop, aż się nieraz ła w oku kręci. Nie płaci alimentów, bo nie ma, płaci za mieszkanie, opłaty, wyżywienie, leki teraz jakieś tam, bo jego obecna konkubina ma wadę wymowy, jeździła czy dziecko nie jest zagrożone, na dojazdy do S. trzeba było dać. Lekarz stwierdził i musiała jeździć na konkretne badania. Kontaktował się z opieką społeczną, mówił, że nie ma takich kwot, żeby spłacać, pani mówiła żeby minimum wpłacał 460 złotych, a on ma 800-1000 złotych, a jeść też trzeba. W tej chwili się polepszyło, mógłby po 100 złotych miesięcznie spłacać. To on by obowiązkowo wpłacał. Razem by wpłacił 300 na trójkę dzieci. Dopiero podjął lepszą pracę, jest na okresie próbnym, jego dochody zależą od tego ile mają samochodów do roboty i ile dni w miesiącu pracuje. Wyżywienie jego kosztuje około 300-200 złotych, opłaty 600 złotych za mieszkanie, gaz 60 złotych miesięcznie, bo ma butłowy. Jest w związku z panią J. od półtora roku, pani J. nie pracuje. Dodatkowe leki to witaminy około 100-150 złotych, do lekarza chodzi konkubina do przychodni. Nie zarabiał w okresie wskazanym w zarzutach więcej niż 2.000 złotych. Pracował dorywczo, zarabiał 800-1.000 zł. Nie pracuje legalnie, pracuje na czarno. We wrześniu 2013 do sierpnia 2014 córce W. dawał kwoty 20, 50 złotych, zapraszał na lody i pizze, razem chodził na cmentarz do dziadka, kupował znicz, córka teraz przychodzi na warsztat, daje jej pieniądze. N. jest prawie dorosła, ma swoje życie. Najczęściej widuje W., ona ma zawsze otwarte drzwi. Chciał D. odwiedzać, ale pani Ł. go nie wpuszczała, podjeżdżała do niego pod dom i go wyzywała, świadkiem jest M. J. (1). Chciał nieraz kupić D. jakieś ciuszki, ale ona chciała pieniądze do reki na papieroski, on wołał kupić ciuchy. Firma (...) pracował trzy tygodnie, to nieprawda, że tam zarabiał 2.000 złotych, on zarobił 500 złotych. Rozmawiali, bo miał zarabiać tyle tj. 2.000 złotych, ale dostał tylko 500 złotych. Pracowałem u M. T..

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego k. 79-80, 112-113

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.

G. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że nie płacił rat alimentacyjnych zasądzonych od niego na rzecz małoletnich córek i syna, bo nie miał z czego. Oświadczył, że obecnie pozostaje w nowym związku, a jego konkubina nie pracuje i on sam płaci wszystkie opłaty. Dodał, że utrzymuje kontakt z dziećmi, którym kupuje różne rzeczy bądź przekazuje im pieniądze. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie znajdują jednak żadnego oparcia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Zarówno J. M., jak i I. Ł. zgodnie podały, że oskarżony nigdy dobrowolnie nie płacił zasądzonych alimentów, ani też nie utrzymywał kontaktu z dziećmi. J. M. zeznała, że dopiero w zeszłym roku G. M. zaczął się spotykać z ich młodszą córką. W. M. potwierdziła, że przez pewien czas spotykała się z ojcem i że dawał on jej pieniądze. Oświadczyła jednak, że były to bardzo drobne kwoty, rzędu 30 złotych miesięcznie. Dodała, że jej ojciec mimo że mógłby podjąć stałą pracę to pracuje jedynie dorywczo, bo nadużywa alkoholu. Okoliczność tą potwierdziła też aktualna konkubina oskarżonego. Zeznała ona, że to nie jest tak, że G. M. nie płaci alimentów, bo ma małe dochody. Oskarżony nie płaci ich, bo nadużywa alkoholu i nie pracuje. Ponadto M. J. (1) podała, że kwoty jakie on jej przekazuje na ich wspólne dziecko wynoszą około 300 złotych miesięcznie, a nie 200 złotych tygodniowo jak twierdził G. M.. Zaprzeczyła też, aby przed urodzeniem dziecka była na utrzymaniu oskarżonego. Zeznała, że pracowała praktycznie do porodu i miała własne dochody.

Z powyższego wynika zatem jednoznacznie, że oskarżony ma możliwość podjęcia stałej pracy i osiągnięcia większych dochodów, nie czyni jednak ku temu żadnych starań, a otrzymywane dochody przeznacza na alkohol. Na powyższe wskazuje też dokumentacja Ośrodka Pomocy Społecznej i dokumentacja komornicza dotycząca zaległości alimentacyjnych G. M., z których wynika, że mimo wielokrotnie składanych deklaracji dokonuje on jedynie sporadycznych wpłat na poczet zaległych rat alimentacyjnych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim twierdził, że nie miał środków na płacenie rat alimentacyjnych, uznając, że stanowią one jedynie konsekwencję przyjętej przez niego linii obrony.

W pełni za wiarygodne Sąd uznał natomiast zeznania J. i W. M. oraz I. Ł., które korespondowały nie tylko pomiędzy sobą, ale również znajdowały oparcie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

J. M. zeznała, że G. M. nigdy nie płacił dobrowolnie zasądzonych alimentów, ani nie utrzymywał kontaktu z córkami i dopiero w poprzednim roku nawiązał kontakt z młodszą córką. W. M. potwierdziła tą okoliczność, ale zaprzeczyła, aby ojciec kupował jej jakieś rzeczy czy dawał większe sumy pieniędzy, tak jak podawał w swoich wyjaśnieniach. Podała ona, że były to bardzo małe kwoty, rzędu 30 złotych miesięcznie. W. M. zeznała, że ojciec obiecał dawać jej kieszonkowe w kwocie 20 złotych miesięcznie, ale nie wywiązał się również z tej obietnicy. Ponadto podała, że jej ojciec nie podejmuje stałej pracy, bo nadużywa alkoholu, co z kolei potwierdziła jego obecna konkubina.

Również I. Ł. zeznała, że oskarżony nigdy nie płacił dobrowolnie zasądzonych alimentów, ani nie utrzymywał kontaktu z synem. Zaprzeczyła ponadto, aby kupował on mu jakieś ubrania. Oświadczyła, że raz tylko kupił mu wafelka za 90 groszy.

Jedynie za częściowo wiarygodne Sąd uznał natomiast zeznania M. J. (1). Oceniając zeznania świadka Sąd miał na uwadze, że jest ona osobą bliską dla oskarżonego. Tłumaczy to zdaniem Sądu zauważalną w jej zeznaniach powściągliwość w podawaniu okoliczności dla niego niekorzystnych. W dodatku jak wynikało z opinii biegłego psychologa świadek ma niższy niż przeciętny poziom sprawności intelektualnej, a jej osobowość ma cechy osobowości niedojrzałej i zależnej, co powoduje, że ulega sugestiom oskarżonego. Okoliczności te nie pozostają bez wpływu na treść jej zeznań, które w większości nie spełniają kryterium wiarygodności psychologicznej i w tym zakresie nie zostały uznane przez Sąd za wiarygodne. Biegła psycholog podała w wydanej opinii, że znamion sugestii innych osób nie

noszą jedynie drugie zeznania świadka, w których m.in. podała, że nie jest prawdą, że G. M. nie płaci alimentów, bo nie ma dochodów, oświadczyła, że oskarżony nie płaci ich, bo nadużywa alkoholu. W tej części wyjaśnienia świadka znajdowały zaś potwierdzenie w innym materiale dowodowym (m.in. zeznania W. M., I. Ł.), wobec czego należało uznać je za wiarygodne.

W sprawie została wydana przez biegłego psychologa opinia dotycząca M. J. (1), która została sporządzona w sposób fachowy i rzetelny, była jasna i nie zawierała sprzeczności. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw by odmówić jej wiarygodności. W wydanej opinii B. B. podała, że tylko niektóre zeznania M. J. (1) spełniają kryteria wiarygodności psychologicznej tj. wtedy gdy znajdują one oparcie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Dodatkowo na rozprawie przed Sądem biegła odpowiedziała na zadane jej pytania wyjaśniając wszelkie wątpliwości.

Żadnych wątpliwości Sądu pod względem wiarygodności nie budziły też dowody z dokumentów, w tym w szczególności w postaci dokumentacji Ośrodka Pomocy Społecznej i dokumentacji komorniczej dotyczących zaległości alimentacyjnych G. M.. Dowody te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, które by podważały ich wiarygodność.

Reasumując należy stwierdzić, że analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego wykazała sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów.

Przepis art. 209 § 1 k.k. penalizuje uporczywe uchylanie się od wykonania ciążącego na danej osobie z mocy ustawy lub orzeczenia sądowego obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie osoby najbliższej lub innej osoby i przez to narażanie jej na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Dla wypełnienia znamion czynu zabronionego kwalifikowanego z art. 209 § 1 k.k. nie wystarczy zatem samo uchylanie się od wykonywania ciążącego na danej osobie z mocy ustawy lub orzeczenia sądowego obowiązku opieki i niełożenie na utrzymanie osoby najbliższej lub innej osoby. Koniecznym jest jeszcze, aby było ono uporczywe, a więc było umyślne. Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lipca 2007 r., sygn. akt III KK 144/07 „Jednym ze znamion przestępstwa uchylania się od obowiązku alimentacyjnego jest uporczywość uchylania się od obowiązku alimentacyjnego, a zatem wystąpienie po stronie sprawcy złej woli polegającej na umyślnym uchylaniu od tej powinności, mimo możliwości jej wykonywania.”.

G. M. nie płacił zasądzonych na rzecz małoletnich córek i syna rat alimentacyjnych, mimo że dysponował środkami pieniężnymi na uiszczenie tych należności. Fakt, że nie płacił on zasądzonych prawomocnymi wyrokami alimentów na rzecz małoletnich dzieci wynikał więc wyłącznie z jego złej woli. Oskarżony nie utrzymywał też kontaktu z małoletnimi dziećmi (tylko przez krótki czas spotykał się z młodszą córką), nie zaspokaja on zatem ich potrzeb życiowych także w inny sposób niż poprzez uiszczanie rat alimentacyjnych. Jak wynika z oświadczeń matek małoletnich ich sytuacje majątkowe są trudne, aby utrzymać dzieci muszą bowiem korzystać ze świadczeń z opieki społecznej. Niewątpliwie więc małoletni N. M., W. M. i D. M. na skutek zachowania G. M. zostali narażeni na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Bezspornym jest zatem, że oskarżony swoim zachowaniem dwukrotnie wyczerpał znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 209 § 1 k.k.

Sąd ustalił, że zarzucanych mu czynów G. M. dopuścił się w ramach ciągu przestępstw opisanego w przepisie art. 91 § 1 k.k. Stosownie do jego treści o ciągu przestępstw można mówić, jeżeli sprawca z wykorzystaniem takiej samej sposobności popełnia, w krótkich odstępach czasu, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Na gruncie rozpoznawanej sprawy warunki te bezspornie zaistniały, co obligowało Sąd do przyjęcia, że zarzucanych mu czynów oskarżony dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw.

Wymierzając G. M. karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 i następnym k.k.

Przy określaniu wymiaru kary za przestępstwa przypisane oskarżonemu, Sąd wziął pod uwagę stopień winy oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynów. Sąd nie znalazł żadnych okoliczności wyłączających, ani

ograniczających jego winę. Sąd uznał, że społeczna szkodliwość popełnionego przez oskarżonego czynów była bardzo duża. G. M. zamiast płacić alimenty zasądzone na rzecz małoletnich dzieci wołał zarobione pieniądze przeznaczać na alkohol. Nie podejmuje też stałej pracy i nie stara się zwiększać swoich źródeł dochodów. Zarówno zatem sposób jego działania, jak i motywacja, jaka nim kierowała nie zasługiwały na uwzględnienie.

Na niekorzyść oskarżonego Sąd przyjął też jego wcześniejszą karalność, w tym również to, że zarzucanych mu czynów dopuścił się w okresie próby orzeczonym za tożsame rodzajowo przestępstwa. Jak okoliczność niekorzystną dla G. M. Sąd przyjął także to, że wbrew wcześniejszym deklaracjom dalej nie płaci zasądzonych na rzecz małoletnich dzieci alimentów.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że karą odpowiednią dla G. M. za zarzucane mu czyny będzie kara 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Jednocześnie po wnikliwej analizie przesłanek z art. 69 § 1 i 2 k.k. Sąd uznał, że dla osiągnięcia celów kary wobec oskarżonego koniecznym będzie jej natychmiastowe wykonanie. G. M. do tej pory wielokrotnie wchodził już w konflikt z prawem. Ponadto zarzucanych mu czynów dopuścił się w okresie próby orzeczonym za tożsame rodzajowo przestępstwa i w dodatku pomimo tego, że w uprzednio wydanym wyroku skazującym nałożono na niego obowiązek łżenia na rzecz małoletnich dzieci, który całkowicie zlekceważył. W ocenie Sądu wymierzenie w tej sytuacji oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie tylko nie zapobiegłoby jego powrotowi na drogę popełniania przestępstw, ale mogłoby jeszcze spotęgować u niego poczucie bezkarności. Wszystkie opisane powyżej okoliczności wzięte przez Sąd pod uwagę, a przede wszystkim znaczna przewaga okoliczności świadczących na niekorzyść G. M., nie pozwoliły na skorzystanie wobec niego z dobrodziejstwa instytucji przewidzianej w art. 69 § 1 i 2 k.k.

Na podstawie art. 618 §1 pkt 11 k.p.k. oraz § 14 ust. 2 pkt 3 w zw. § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. S. kwotę 619,92 złotych tytułem kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalniając G. M. od ich ponoszenia w całości z uwagi na jego obecną sytuację materialną związaną z zaległościami alimentacyjnymi uznając, że poniesienie tych kosztów byłoby dla niego zbyt uciążliwe, tym bardziej z uwagi na orzeczenie wobec niego kary izolacyjnej.